

Адвокат у цивільному процесі – основні принципи та завдання. – [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <https://clck.ru/ADzJo>).

Кінцевим етапом цивільного процесу є виконання рішення у цивільній справі. На цьому етапі вирішуються питання щодо можливості добровільного виконання такого процесуального документу стороною у справі чи необхідності звернення його до примусового виконання. У такому випадку адвокат зобов'язаний роз'яснити особі, яка є відповідачем у справі, строки, передбачені для добровільного виконання рішення та можливість застосування заходів примусового виконання або наслідки такого застосування до неї, зокрема, виникнення додаткових витрат, пов'язаних із реалізацією відповідних заходів посадовими особами державної виконавчої служби, звернення стягнення на майно боржника шляхом його арешту, вилучення та примусової реалізації.

Макаровець Ю.С.

*студентка 5-го курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

МОНОПОЛІЯ АДВОКАТУРИ: «ЗА АБО ПРОТИ»

2 червня 2016 року Верховною Радою України було прийнято закон “Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)”, згідно з прийнятим законом, тепер, поруч із самопредставництвом, виключно адвокати здійснюватимуть представництво іншої особи в суді, а також захист від кримінального обвинувачення.

Закон передбачає винятки з цього правила лише щодо трудових спорів, спорів щодо захисту соціальних прав, щодо виборів та референдумів, малозначних спорів, а також стосовно представництва малолітніх чи неповнолітніх осіб та осіб, які визнані судом недієздатними чи дієздатність яких обмежена. (Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя), Верховна Рада України; Закон від 02.06.2016 № 1401-VIII)

Дана реформа адвокатури в Україні породжує чимало суперечностей як серед адвокатів так і серед населення. Запропонований Президентом України проект Закону України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)" № 1401-VIII буквально розділив правове суспільство на два табори: "за" і "проти" так званої монополії адвокатури. Не варто заперечувати, що як і у прихильників такої реформи, так і її противників є вагомі аргументи на користь своїх переконань.

Останнім часом палкі дискусії точаться навколо того, чи взагалі раціонально законодавчим шляхом встановлювати монополію адвокатів на представництво і захист інтересів учасників судового провадження.

До прийняття цього законопроекту, представляти інтереси громадян та юридичних осіб у цивільних та господарських справах могли будь-які особи за довіреністю. Це могли бути адвокати, які мають спеціальне свідоцтво про заняття адвокатською діяльністю, або юристи, які мають вищу юридичну освіту, або будь-які особи – родичі, знайомі тощо.

З прийняттям законопроекту, особа, яка бере участь у судовому процесі та яка не зможе особисто ходити у судові засідання, або представляти свої інтереси самостійно буде змушена найняти адвоката.

З одного боку, ми можемо побачити певні позитивні моменти, адже адвокат – це спеціаліст у правовій сфері, який зможе надати громадянину правову допомогу. Зокрема, відповідно до законопроекту планується посилити гарантії здійснення адвокатської діяльності, знімається ототожнення адвоката із клієнтом, чітко визначається статут адвоката та прописуються механізми реалізації прав адвоката. Також вводиться монополія на представництва інтересів громадян в судах виключно за адвокатами в усіх процесах (крім зазначених вище винятків). Даний законопроект також пропонує нові види дисциплінарних стягнень, посилюються вимоги до підготовки адвоката, тощо.

Прихильники адвокатської монополії говорять про те, що це не нове явище, дієвість та ефективність якого спостерігається в європейських країнах. Однак, чи цим повинен керуватися законодавець при прийнятті законів, чи, можливо, варто зважати на історичні аспекти розвитку й становлення України, а брати до уваги лише її сучасні потреби.

Для того, щоб стати адвокатом, необхідно мати стаж у галузі права, а також пройти стажування у якості помічника адвоката й скласти кваліфікаційний іспит. Окрім цього, надання якісних послуг з представництва у суді забезпечується можливістю притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності.

Щоб відповідати вимогам часу, юрист, адвокат повинен підвищувати свій професійний рівень без перебільшення кожного дня, проводити моніторинг чинного законодавства України, оскільки воно також не стоїть на місці і постійно змінюється. Вивчати аналітику, судову практику, наукові матеріали. Наразі юристи, які не мають свідоцтв про право на зайняття адвокатською діяльністю, на відміну від адвокатів, фактично ніким не контролюються в частині відповідності свого професійного рівня вимогам, що повинні ставитись до юристів загалом і зокрема «судових». Час від часу це призводить до ситуацій в суді, які не прикрашають адвокатську професію. Боротися з подібними випадками і забезпечити підвищення якості юридичної допомоги в судах при належному підході може допомоги саме адвокатська монополія. З одного боку, щоб стати адвокатом, юрист за умовчанням має відповідати певним вихідним критеріям. З іншого – кожен молодий юрист, якщо він бажає розвиватись і в перспективі досягати професійних вершин, має ставити перед собою орієнтири, одним з ключових моментів яких повинна бути саме належність до адвокатської спільноти. (Газета «Закон і Бізнес», інтернет стаття «Адвокатська монополія: що про це думають юристи?» від 08.04.2016.

Режим

доступу:

http://zib.com.ua/ua/122942advokatska_monopoliya_scho_pro_ce_dumayut_yuristi.html).

Проте, поряд з позитивними моментами існують і негативні. Введення цієї норми зовсім не означатиме, що українці будуть отримувати саме якісні адвокатські послуги. Наявність у юриста свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю не є запорукою його професіоналізму. Нажаль, реалії нашого життя показують нам, що не всі адвокати які мають свідоцтва є успішними та професійними юристами. Фізичні та юридичні особи повинні звертатися до адвоката, тому що у них є потреба у цьому чи бажання, беручи до уваги його репутацію та кількість виграних справ, а не тому, що законодавець не залишив їм іншого вибору. У зв'язку з цим складається враження, що запропоновані зміни спрямовані на захист інтересів адвокатів, а не простих громадян.

Також, це може призвести до збільшення витрат українців на судові процеси. Адже раніше у судових процесах могли брати участь звичайні юристи, які не мали адвокатського свідоцтва і послуги яких були дешевші, ніж послуги адвокатів.

Крім того, стати адвокатом дорого та занадто трудомістко. Враховувати необхідно й ту обставину, що вищевказані ризики можуть стимулювати певну частину юристів «піти в тінь» і надавати свої послуги неофіційно, що матиме негативні наслідки для економіки. (Газета «Закон і Бізнес», «Як інтеграція світових стандартів може переломитися в особливостях національної реалізації» В., –34-35 (1280-1281) 13.08—31.08.2016)

Крім того, обмеження є неприпустимим, оскільки зміни безпідставно звужують зміст та обсяг права на вільний вибір захисника, передбаченого статтею 59 Конституції.

Отже, порівнявши за та проти монополії адвокатури я прийшла до висновку, що дана реформа саме у такому вигляді не гарантуючи якості і рівня наданих послуг може лише збільшити витрати простих громадян на захист та представництво власних інтересів в суді, а тому введення її на даному етапі розвитку нашої держави вважаю передчасним.

Малькут О.М.

студентка 5-го курсу факультету адвокатури

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМИ, З ЯКИМИ ЗІШТОВХУЄТЬСЯ АДВОКАТ-НОВАЧОК У СВОЇЙ ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Адвокат, який щойно приступив до своїх професійних обов'язків, не може не зробити помилку. Заголовок «Досвід, син важких помилок» підійде для початку автобіографії будь-якого фахівця. Запорука успішності для представників більшості професій, у тому числі професії адвоката - навчитися на своїх помилках і не повторювати їх більше у майбутньому.